

nogle store og fine reformer. Vent dog til efter næste valg og se, om V, K og Z får flertal for at skære ned på ydelser til de mennesker, der i forvejen har det dårligt, så kan man begynde at snakke om det, men med denne regering skal man ikke drømme om store skråsikre reformer, der ødelægger et system, der fungerer ganske godt.

Jeg skal bare lige til sidst i stilfærdighed gøre opmærksom på, at det ikke er mere end 2 år siden, vi havde en diskussion om varslingsregler, og i den diskussion var det ganske klart, at betalingen for det fleksible arbejdsmarked i Danmark er en høj dagpengesats. Det sagde arbejdsgiverne, og det sagde vi alle sammen her i Tinget, og det var derfor, at nogle af os ikke ønskede at røre ved varslingsreglerne, så fristerne blev meget lange. Prisen, erhvervslivet ville komme til at betale for sådan en dagpenge-reform, som V og K runder rundt og snakker om, ville være, at fleksibiliteten røg, og så kan vi se, hvor mange arbejdspladser det vil koste.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu kunne det her gå hen og udvikle sig til at blive en ret så spændende debat ikke mindst med hr. Duetofts sidste bidrag. Jeg synes, det er interessant at få at vide, hvem der egentlig tegner regeringen i denne sammenhæng. Er det arbejdsministeren? Er det hr. Peter Duetoft? Er det finansministeren? Eller er det økonomiminister Marianne Jelved?

For det er jo mildt sagt vidt forskellige meldinger, vi får fra de herrer og de damer. På den ene side får vi at vide, at der er behov for grundlæggende ændringer i vores overførselsindkomssystem; det har bl.a. økonomiminister Marianne Jelved været fremme med mange gange. Finansministeren har også været på banen med meldinger af den art. Alle, der ved en lille smule om dansk økonomis problemer, erkender, at der er et problem med vores overførselsindkomssystem. Vores dagpengesystem er et væsentligt element i det samlede overførselsindkomssystem, som blokerer for beskæftigelse, og som risikerer at ødelægge det opsving, som er ved at bide sig fast. Det ville virkelig være brandærgeligt, hvis det skete.

På den anden side har regeringen selv sagt, at den vil tage yderligere fat på forenklinger i det nuværende dagpengesystem. Nu taler vi altså ikke længere om en stor og voldsom og grundlæggende ændring. Nu taler vi om forenklinger,

som går noget mere til biddet, og som har deres udspring i Verner Sand Kirk-rapporten. Det har finansminister Mogens Lykketoft været på banen med. Det går jeg ud fra står til troende, og jeg går ud fra, at regeringen kommer med nogle nye og mere omfattende forenklinger til efteråret.

Så er det, jeg spørger: Hvorfor så ikke vente til den tid med at gennemføre de småjusteringer, som ligger på bordet i øjeblikket? Der er intet i dette lovforslag, som er så presserende, at det ikke kan vente til oktober. Intet!

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Blot en kort bemærkning til hr. Duetoft, og den skal blive kort, for jeg kan fuldt ud støtte mig til, hvad den konservative ordfører sagde.

I Venstre går vi ikke efter skråsikre reformer, men vi går efter at få en sammenhængende diskussion om, hvordan vi skal indrette et fremtidigt dagpengesystem, så vi får skabt et kraftige incitament for den enkelte til at stå på egne ben. Dermed er vi i Venstre jo helt på linje med regeringens økonomiminister, Marianne Jelved, som til dagspressen den 22. april netop påpegede, at der var behov for at foretage ændringer i dagpengesystemet set ud fra den vinkel, jeg her har givet.

Økonomiministeren sagde bl.a. ved den lejlighed, at det skulle være sværere at få adgang til dagpengesystemet, og så er det, jeg spørger mig selv: Hvorfor fremlægger man så en buket af 18 forslag, hvori bl.a. indgår, at det nu skal være væsentlig lettere at generhverve dagpengereetten, når man falder ud efter delperiode 2, sådan at det beskæftigelseskrav, der gælder for, at man generhverver dagpengereetten, bliver væsentligt lempet.

Det er blot ét eksempel på en såkaldt forenkling i den pakke, der her er lagt frem, som modvirker det, jeg til dato har forstået på økonomiministeren er nogle pejlemærker, som i hvert fald den del af regeringskonstellationen sigter efter. Så vi går ikke efter skråsikre reformer, vi går efter brugbare resultater, og dér må jeg bare sige igen, at vi har en oplevelse af, at den pakke, der her bliver lagt frem, i virkeligheden kommer til at blokere for en mere principiel og grundlæggende diskussion i den nye folketingssamling, al den stund at en del af disse forslag træder i kraft den 1. januar 1996, og det giver jo altså ingen mening, at a-kasserne over hele efteråret skal til at indrette sig efter nogle nye regler,